

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 9
din data de 12.01.2011

Dosar nr.: 242/2010

Petiția nr.: 5151 din data de 28.06.2010

Petent: Asociația pentru Prevenirea Abuzurilor Fiscale

Obiect: Măsura prevăzută de nota Directorului General al ANAF de a fi controlate în ceea ce privește declararea ca persoană impozabilă plătitoare de TVA numai persoanele fizice care au tranzacționat mai mult de 5 imobile.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților

I.1.1 Asociația pentru Prevenirea Abuzurilor Fiscale cu sediul în București, str.Mihail Moxa nr.22, sector 2 ;

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. Ministerul Finanțelor Publice

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

Plângerea vizează Nota nr.866013/02.09.2009 emisă de către Directorul general al Direcției Generale Coordonare Inspecție Fiscală din cadrul ANAF, prin care se precizează că vor fi verificate persoanele fizice care au tranzacționat mai mult de 5 imobile dacă s-au înregistrat ca persoane impozabile plătitoare de TVA.

III. Procedura de citare

3.1.În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

3.2. Prin adresa nr.6892/01.09.2010 a fost citată petenta Asociația pentru Prevenirea Abuzurilor Fiscale iar prin adresa nr.6891/01.09.2010 a fost citat reclamatul Ministerul Finanțelor Publice.

3.3. La audierile din data de 21.09.2010 a fost prezent petentul. Lipsă partea reclamată care a depus concluzii scrise.

IV. Susținerea părților

Susținerea petentului

4.1 Prin memoriul înregistrat cu nr. 5151/28.06.2010 petentul solicită Consiliului să constate că Nota nr. 866013/02.09.2009 emisă de către Directorul General al Direcției Generale Coordonare Inspecție Fiscală din cadrul ANAF cuprinde dispoziții discriminatorii în sensul că în vederea stabilirii persoanelor fizice care au efectuat tranzacții imobiliare și nu s-au înregistrat ca plătitori de TVA, vor fi controlate numai persoanele care au tranzacționat mai mult de 5 imobile.

Potentul arată că prevederile Codului fiscal nu fac o asemenea distincție, mai mult de la 01 ianuarie 2008 este obligatoriu ca de la prima tranzacție imobiliară să te înregistrezi ca și plătitor de TVA.

Susținerea reclamatului

4.2. Prin adresa nr.7397/21.09.2010 reclamata Agenția Națională de Administrare Fiscală solicită respingerea petiției ca neîntemeiată în raport de prevederile Codului Fiscal, conform cărora persoanele ce realizează venituri cu caracter de continuitate din tranzacții imobiliare au obligativitatea de a se înregistra ca și plătitoare de TVA. Tot normele de aplicare a Codului Fiscal stabilesc și când aceste tranzacții au caracter de continuitate. Nota ce face obiectul prezentului dosar cuprinde chiar exemple de tranzacții ce vor fi considerate cu caracter continuu precum și cu caracter ocazional.

De asemenea reclamata consideră că obiectul petiției nu intră sub incidența OG 137/2000 întrucât nu aduce atingere drepturilor și libertăților cetățenilor și nu are un caracter discriminatoriu.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, petenta sesizează că prin nota din 02.09.2009 emisă de către Directorul General al ANAF se stabilește că în perioada următoare, în vederea stabilirii persoanelor fizice ce au desfășurat tranzacții imobiliare și nu s-au înregistrat ca plătitoare de TVA, vor fi verificate persoanele ce au efectuat mai mult de 5 tranzacții imobiliare de către aceeași persoană și care prezintă un risc fiscal ridicat.

5.2. În drept, sesizat cu prezenta petiție Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură obiectul acesteia este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul analizează în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

5.3. Art.2 alin 1 din OG 137/2000 „ Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor

omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

5.4. Sub aspectul incidenței preverilor art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, relativ la definiția discriminării, Colegiul precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 alin.1 din O.G. nr.137/2000, republicată.

5.5. Un aspect definitoriu al discriminării îl constituie faptul că diferența de tratament este bazată pe o caracteristică, respectiv un criteriu interzis. Ca atare, tratamentul aplicat trebuie să fie diferit de cel care a fost sau ar fi aplicabil unei persoane dintr-un grup relevant în circumstanțe similare sau comparabile.

5.6. Or, discriminarea directă presupune atingerea adusă beneficiului unui drept al persoanei discriminate tocmai datorită apartenenței acesteia la un grup (de exemplu, origine rasială sau etnică, religie etc.) sau al unei caracteristici individuale (dizabilitate, gen, vârstă, boală cronică etc.). Din acest punct de vedere, discriminarea directă presupune o legătură de cauzalitate identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau la unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate în cazul persoanei care este supusă discriminării.

5.7. Legătura de cauzalitate presupune considerarea motivului care a stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare (tratamentul diferențiat) și impun a analiza dacă un criteriu interzis (origine rasială sau etnică, vârstă, dizabilitate, sex, religie, convingeri etc.) invocat de reclamant (petent) constituie un factor relevant sau determinant în acțiunea sau inacțiunea imputată părții reclamate (pârâtului).

5.8. Același raționament este aplicabil și în cazul discriminării indirecte, prevăzută în art. 2 alin.3 din O.G. nr. 137/2000, cu precizarea că raportul de cauzalitate nu este direct. În situația discriminării indirecte, ne plasăm în câmpul de aplicare al unui criteriu aparent neutru, la prima vedere, ceea ce scoate din discuție un raport de cauzalitate direct, însă în fapt se produce un dezavantaj față de o persoană sau față de un grup de persoane în raport cu o caracteristică sau un criteriu de discriminare interzis.

5.9. Nota nr. 866013/02.09.2009 prevede că vor fi verificate persoanele ce au efectuat mai mult de 5 tranzacții imobiliare în nume personal și nu s-au înregistrat ca plătitoare de TVA. Acest criteriu însă nu este unul exclusiv, în baza căruia se face diferențierea, nota, Codul Fiscal și Normele metodologice de aplicare prevăzând și alte criterii, respectiv tranzacția să poată fi considerată activitate economică, adică să se facă în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate, să nu fie vorba de o tranzacție a unui imobil proprietate personală folosit pentru scop personal, precum și alte criterii.

5.10. Analizând înscrisurile dosarului, Colegiul este de opinie că acestea nu sunt de natură a indica prezumții de săvârșire a unor fapte de discriminare pe baza unui eventual criteriu interzis de art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 republicată. O atare prezumție ar fi trebuit să indice existența unei legături de cauzalitate directă sau indirectă între fapta aleгатă (verificarea persoanelor ce nu s-au înregistrat ca plătitoare de TVA) și un criteriu de discriminare.

5.11. Or în speță, pretinsa discriminare nu își are izvorul în voința nemijlocită a părții reclamate, ori circumstanțierea unei acțiuni subiective plasată sine qua non în legătură cu un eventual criteriu de discriminare. Dimpotrivă, izvorul faptei imputate (nota nr.866013/02.09.2009 a Directorului General a ANAF) îl constituie un cumul de prevederi normative din Codul Fiscal și normele de aplicare a acestuia aplicabile situației sesizate.

5.12. În lipsa unui criteriu exclusiv, care să genereze un tratament diferențiat bazat doar pe acest criteriu, al tranzacțiilor în număr mai mare de 5, nu se poate reține caracterul discriminatoriu al Notei nr.866013/02.09.2009.

5.13. În ceea ce privește al doilea capat de cerere, o presupusă faptă de discriminare prin raportare la politicienii ce nu sunt controlați de către Agenția Națională de Administrare Fiscală, Colegiul constată că Nota la care se referă petiția nu face o asemenea distincție, între oamenii politici și alții. Atât în Notă cât și în Normele de aplicare a Codului Fiscal se face referire la cetățeni, la persoane impozabile, fără altă distincție.

5.14. Potrivit unui principiu de drept acolo unde legea nu distinge nicio altă persoană nu o poate face, motiv pentru care în cadrul Notei nu se poate face o distincție. Aspectul sesizat nu poate fi reținut de către Colegiu întrucât el nu există, fiind o simplă supoziție a petentului.

Față de cele de mai sus, în temeiul **art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000** privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Aspectele sesizate nu intră sub incidența prevederilor art.2 alin.1, alin.3 din OG 137/2000 republicată ;
2. Pentru al doilea capăt de cerere nu există fapte care să intre sub incidența art. 2 alin.1 din OG 13/2000 cu modificările ulterioare
2. Clasarea dosarului;
3. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte;

V. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS Csaba Ferenc – Președinte

GERGELY Dezideriu – Membru

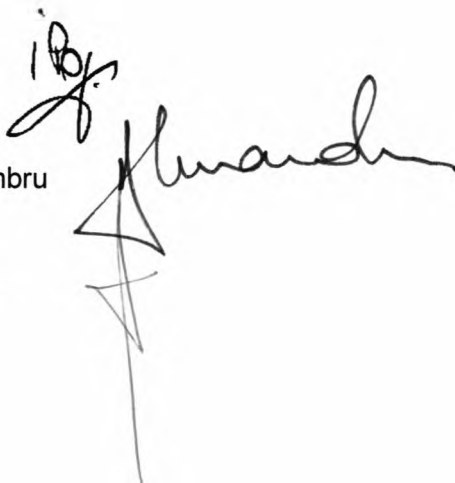
HALLER Istvan – Membru

POP Ioana – Membru

VASILE Alexandru – Membru

VLAȘ Claudia – Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

